

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214010677
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7214010677.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci proti obžalovanému L. M. pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/49/2014 zo dňa 2. 10. 2014 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 2. februára 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému L. M., nar. 3. 7. XXXX v H., bytom H., V. č. 2, prechodne H., A. XX, t. č. vo väzbe v ÚVV Košice

u k l a d á

podľa 149 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods.2, ods. 4, § 37 písm. h/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere

4 a pol (štyri a pol) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 9 (deväť) rokov.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/49/2014 zo dňa 2. 10. 2014 bol obžalovaný L. M. uznaný vinným pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a pre prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák., ktoré mal spáchať tak, že

1/ dňa 2. 2. 2014 v čase o 17,53 hod. keď viedol v Košiciach po ul. Toryskej osobné motorové vozidlo zn. Audi A7 EČV: KE 701 IX v strednom jazdnom pruhu v smere k Triede SNP, na križovatke pri OC Galéria na riadne vyznačenom priechode pre chodcov, ktorým prechádzala chodkyňa Z. Z., nar. XX. 1. XXXX z pravej strany na ľavú v smere jazdy vozidla, nedal jej prednosť, vozidlo nezastavil, pričom následkom nárazu vozidla chodkyňa Z. Z. utrpela mnohopočetné poranenia a v dôsledku pomliaždenia až potrhania mozgu pri trieštivých zlomeninách kostí lebečnej klenby a spodiny dňa 2. 2. 2014 o 18,50 hod. zomrela,

2/ potom, ako dňa 2. 2. 2014 o 17,53 hod. v Košiciach na ul. Toryskej na križovatke pri OC Galéria zrazil na riadne vyznačenom priechode pre chodcov chodkyňu Z. Z., nar. XX. 1. XXXX, hoci mu nič nebránilo, nezotrval na mieste dopravnej nehody a neposkytol zranenej chodkyňi potrebnú pomoc, ale z miesta činu ušiel.

Súd mu za to podľa § 149 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, §37 písm. h/ Tr. zákona mu uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil mu aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere siedmich rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal poškodeného F. O. Z., nar. XX. 3. XXXX, bytom S., ul. G. č. XX a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., krajskú pobočku Košice, Senný trh č. 1 s uplatnenými nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku obžalovaný a prokurátor zahlásili odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že má zato, že prvostupňový súd pri úvahe o vine a treste nevyvodil zo skutkového stavu správny záver a teda prvostupňový súd nedostatočne posúdil jeho konanie čo do otázky viny, ako aj trestu. Podľa jeho názoru v konaní nebolo preukázané, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu spáchal a preto pri aplikácii zásady in dubio pro reo poukázal nato, že mal byť oslobodený spod obžaloby. Niet dôkazov, že osobné motorové vozidlo, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu šoféroval on a niet jediného dôkazu preukazujúceho, že osobné motorové vozidlo Audi A7 ev. č. KE 701 IX túto dopravnú nehodu spôsobilo. Tvrdenia súdu, že všetky nepriame dôkazy vo svojom súhrne aj bez ďalších dôkazov vytvárajú jasný a harmonický celok, ktorý umožňuje prijať záver, že vozidlo, ktorým bola usmrtená chodkyňa je práve osobné motorové vozidlo Audi A7, ev. č. KE 701 IX sú reálne, nie je opodstatnené a dostatočne preukázané. Dôkazu preukazujúcemu textilnú zhodu šálu poškodenej a vlákna nájdenom na osobnom motorovom vozidle predchádzal nezákonný postup a domnieva sa, že aj tento dôkaz je dôkazom nezákonným. Ako dôvod uvádza, že k vykonaniu tohto a ostatných navrhovaných dôkazov okresnou prokuratúrou predchádzal nezákonne získaný dôkaz a to vydanie osobného motorového vozidla a zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 3. 2. 2014 vyplýva, že Žaneta M. ako manželka obžalovaného bola vyzvaná na vydanie osobného motorového vozidla, nebola poučená o práve byť pasívna (vec nevydať). Táto zásada je súčasťou na obhajobu garantovaného článkom 6 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V zmysle tejto zásady má každý právo neprispieť žiadnym aktívnym spôsobom k svojmu obvineniu (zákaz sebaobviňovania). Až po tomto poučení a odmietnutí vec vydať možno realizovať ďalšie úkony v zmysle Tr. por. Podľa jeho názoru absenciou takéhoto poučenia je nutné konštatovať, že došlo k nezákonne získanému dôkazu, čo má za následok neplatnosť a nepoužiteľnosť v trestnom konaní, rovnako aj dôkazy, ktoré z takto získaného dôkazu vyplývajú. Má za to, že niet jediného svedka, ktorý by vedel uviesť, či v čase tesne pred nehodou alebo v čase nehody sedel v osobnom motorovom vozidle, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu, obžalovaný, resp. či toto vozidlo riadil.

Z uvedených dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že trest uložený napadnutým rozsudkom je neprimerane mierny, vzhľadom na povahu spáchaných skutkov a jeho smrteľný následok. Má zato, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery nesprávne vyhodnotil spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie a pohnútku. Podľa jeho názoru obžalovanému mal byť uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na hornej hranici zvýšenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému mal byť uložený prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov, vzhľadom na jeho EKV, podľa ktorej od apríla 2010 do júla 2013 má zaznamenaných 10 priestupkov pre porušovania pravidiel cestnej premávky, z toho pre rýchlosť jazdy bol riešený 9-krát a to na hornej hranici trestnej sadzby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a uložil obžalovanému vyššie uvedený nepodmienečný trest popri treste zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel.

Na podklade takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné a odvolanie prokurátora, ktoré podal v neprospech obžalovaného do trestu je dôvodné.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na procesný postup odvolacieho súdu po tom, ako na krajský súd bol predložený trestný spis za účelom rozhodovania o podaných odvolaniach obžalovaného a prokurátora.

Trestný spis obžalovaného L. M. bol predložený krajskému súdu dňa 10. 11. 2014. Po predložení spisu bolo nariadené verejné zasadnutie na deň 8. 12. 2014, na ktorom bolo verejné zasadnutie odročené na deň 12. januára 2015, pretože obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu zaslal krajskému súdu písomné dôvody odvolania aj napriek tomu, že bol ešte zo strany okresného súdu dňa 5. 11. 2014 vyzvaný na doručenie až dňa 4. 12. 2014. Krajský súd v rámci kontradiktórneho konania doručil písomné dôvody podaného odvolania obžalovaným krajskej prokuratúre, ako aj poškodenému, ktorí sa k podanému odvolaniu vyjadrili.

Krajská prokuratúra k písomne podanému odvolaniu obžalovaného sa vyjadrila, že prvostupňový súd sa správne vysporiadal so všetkými dôkazmi a pokiaľ ide o tvrdenie obhajoby o nezákonnosti získania dôkazu preukazujúceho textilnú zhodu šálu poškodenej a vlákna nájdenom na osobnom motorovom vozidle uviedla, že vozidlo bolo zaistené na mieste prístupnom verejnosti na parkovisku na ul. Kpt. Nálepku v Košiciach, teda na úplne inom mieste, než je trvalé alebo prechodné bydlisko obvineného a jeho manželky.

Účelom zaistenia veci - motorového vozidla bolo podrobiť ho znaleckému skúmaniu. Keď osoba, ktorá bola vyzvaná na vydanie veci nemala túto vec pri sebe, ani u seba, nemohlo hroziť tejto osobe nebezpečenstvo, že by si vydaním súhlasu na zaistenie vozidla privodila možnosť trestného stíhania sebe alebo iným osobám blízkym. Krajská prokuratúra má zato, že nemožno pristúpiť na prijatie argumentácie obhajcu obžalovaného o porušení zásady sebaobviňovania a navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Dňa 12. januára 2015 krajský súd opätovne odročil verejné zasadnutie, pretože obžalovaný priamo na verejnom zasadnutí vypovedal plnú moc svojmu obhajcovi z dôvodu nedôvery, ktoré zdôvodnil tým, že v piatok pred termínom verejného zasadnutia sa s obhajcom nezhodol a preto mu ďalej nedôveruje. Krajský súd na verejnom zasadnutí dňa 12. januára 2015 podľa § 42 ods. 1 Tr. por. ustanovil náhradného

obhajcu a verejné zasadnutie odročil na 2. februára 2015. Verejné zasadnutie z 2. 2. 2015 z dôvodu kolízie náhradného obhajcu bolo preročené ešte toho istého dňa 12. januára 2015, na 27. januára 2015.

Dňa 22. 1. 2015 krajskému súd bola doručená „zaujatost“, ktorú podal obžalovaný voči predsedovi senátu v podstate z toho dôvodu, že predseda senátu v minulosti prišiel o svoju dcéru, ktorá zomrela pri dopravnej nehode a bol toho názoru, že senát nemôže jeho trestnú vec posúdiť objektívne kvôli vyššie uvedenej skutočnosti. Bol toho názoru, že predseda senátu spolucíti s určitosťou s pozostalými v jeho trestnej veci a on má obavy, že by ovplyvnil členov senátu v jeho neprospech. Ďalej bol toho názoru, že zároveň by predseda senátu mohol ovplyvňovať ostatné senáty na Krajskom súde v Košiciach. Žiadal tak, aby rozhodol iný senát a aj aby o jeho zaujatosti rozhodoval nezávislý krajský súd v ktoromkoľvek kraji, okrem Košíc.

Verejné zasadnutie dňa 27. 1. 2015 bolo opätovne odročené na deň 2. februára 2015, pretože obžalovaný nebol z väzby eskortovaný na verejné zasadnutie pre jeho zdravotný stav.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. februára 2015 obžalovaný doplnil svoje podanie v tom smere, že namieta celý Krajský súd v Košiciach, pretože bol toho názoru, že zo strany predsedu senátu v jeho trestnej veci mohlo dôjsť k ovplyvňovaniu sudcov krajského súdu.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. februára 2015 senát 8 To na základe vznesenej námietky zo strany obžalovaného, podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o vznesenej námietke nekonal a zároveň nepredkladal návrh na odňatie veci Krajskému súdu v Košiciach podľa § 23 ods. 1, ods. 3 Tr. por. z dôvodu § 32 ods. 6 Tr. por., keďže dôvody návrhu na odňatie a prikázanie veci sú totožné s dôvodmi vznesenej námietky zaujatosti voči predsedovi senátu a členov senátu.

Tento svoj procesný postup krajský súd zdôvodňuje nasledovne :

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 31 ods. 2 Tr. por. sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, policajt, spoločenský zástupca, obhajca, splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného, zástupca poškodeného alebo spoločný zástupca poškodených.

Podľa § 31 ods. 3 Tr. por. z rozhodovania na súde vyššieho stupňa je okrem vylúčenia podľa odseku 2 vylúčený sudca, prísediaci, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník a súdny tajomník, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní na súde nižšieho stupňa a naopak. Z rozhodovaní o dovolaní je vylúčený ten, kto sa v prejednávanej veci zúčastnil na rozhodovaní ako sudca alebo prísediaci súdu iného stupňa. Z rozhodovania o sťažnosti na nadriadenom orgáne je vylúčený prokurátor, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal alebo dal naň súhlas alebo pokyn.

Podľa § 31 ods. 4 Tr. por. námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia. Úkon, ktorý vykonala vylúčená osoba, nemôže byť podkladom na rozhodnutie v trestnom konaní s výnimkou neodkladného alebo neopakovateľného úkonu.

Podľa § 32 ods. 6 Tr. por. o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods.

4 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa § 23 ods. 3 Tr. por. návrh strany na odňatie a prikázanie veci nebráni vykonaniu nariadeného úkonu trestného konania, ak podľa súdu návrh neobsahuje dôležitý dôvod podľa odseku 1. O návrhu strany, ktorý je založený na tých istých dôvodoch, pre ktorý už bolo rozhodnuté, sa nekoná.

Predseda senátu na základe vznesenej námietke obžalovaného, ako aj členovia senátu dospeli k záveru, že nie sú zákonné dôvody v zmysle citovaných zákonných ustanovení, kedy je sudca vylúčený zo zákonných dôvodov z rozhodovania konkrétnej veci a konkrétne predseda senátu ani nepozná osobne poškodených a vo veci tak, ako aj ostatní členovia senátu, koná a rozhoduje len na základe vykonaných dôkazov v tejto trestnej veci.

Predseda senátu a členovia senátu sa dôsledne riadili výkonom činnosti sudcu a jeho postavenia a tu krajský súd v ďalšom poukazuje na ustanovenie § 2 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 2 ods. 2 je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia; rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia je sudca pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa článku 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a zákonom.

Keďže krajský súd nezistil zákonné dôvody, kedy je predseda senátu alebo členovia senátu vylúčení v súlade s ustanovením § 32 ods. 6 Tr. por., ktoré vyššie citoval, o námietke nekonal.

Z týchto dôvodov, keďže nezistil zákonné podmienky na vylúčenie sudcov senátu 8 To, ani vec nepredložil na odňatie krajskému súdu, pretože senát 8 To je zákonným senátom, ktorý koná a rozhoduje o odvolaní obžalovaného a prokurátora.

Pre úplnosť veci o vznesenej námietke obžalovaného krajský súd poukazuje na odročovanie verejných zasadnutí pre príčiny, ktoré boli na strane obžalovaného a ďalej na skutočnosť, že obžalovanému, ktorý bol vzatý do väzby dňom 5. 2. 2014 by uplynula zákonom určená ročná lehota trvania väzby pri prečine v zmysle § 76 ods. 6 písm. a/ Tr. por. v trvaní 12 mesiacov dňom 5. 2. 2015. Podľa názoru krajského súdu aj vznesená námietka voči predsedovi senátu a členom senátu bola účelová, neobsahovala zákonné dôvody vylúčenia a len za tým účelom, aby krajský súd nerozhodol do 5. 2. 2015, kedy zo zákona by obžalovaný musel byť prepustený z väzby na slobodu.

Po tomto procesnom postupe krajský súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 2. 2. 2015 po preskúmaní veci zistil nasledovné :

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy, pričom všetky vykonané dôkazy vykonával v súlade so zákonom a dôkazy po ich vykonaní vyhodnocoval jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne a aj podľa názoru krajského súdu dospel k správne a zákonnému zisteniu skutkového stavu tak, ako to uviedol vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Krajský súd v celom rozsahu poukazuje na správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku a aj krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný viedol motorové vozidlo, pretože okresný súd tu správne vychádzal z výpovede svedka Ing. G., ktorý potvrdil, že obžalovaný sa krátko pred nehodou nachádzal v blízkosti miesta nehody a svedok vypovedal, že videl, ako obžalovaný vchádza do podzemnej garáže hokejovej arény U. S. Steel a následne videl, ako auto obžalovaného z garáže odchádza. Tento svedok ďalej vypovedal, že obžalovaný mu v ten istý deň v čase už po dopravnej nehode, pri ktorej zahynula poškodená, povedal: „niečo som zrazil“. Okresný súd v tejto súvislosti v napadnutom rozsudku veľmi logicky a v súlade so skutkovým stavom poukázal aj na skutočnosť, ktorá bola v rámci dokazovania preukázaná, že obžalovaný a svedok F. G. spoločne odišli z hokejového zápasu, pričom vozidlo obžalovaného Audi A7 opustilo garáž športovej arény.

Okresný súd zákonným spôsobom vychádzal aj zo znaleckého dôkazu Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Košice, odvetvia kriminalistickej a súdnej chémie, ktorý porovnával vlákno zaistené z pravého predného spätného zrkadla vozidla pri jeho obhliadke na parkovisku s textilnými vláknami pochádzajúcimi zo šálu čiernej farby, keď ústav zistil ich farebnú, materiálovú a morfológickú zhodu.

Tento objektívny dôkaz aj podľa názoru krajského súdu bez akýchkoľvek pochybností preukázal, že vozidlo zn. Audi A7, ev. č. KE 701 IX prišlo do kontaktu s telom poškodenej, pretože súčasťou jej odevu v čase zrážky s motorovým vozidlom na priechode pri OC Galéria bol čierny šál.

V tejto súvislosti namietaný postup obhajoby, že motorové vozidlo bolo nezákonným spôsobom vydané manželkou obžalovaného krajský súd neakceptoval, pretože zhodne ako sa vyjadril krajský prokurátor k tomuto procesnému postupu, aj krajský súd dospel k záveru, že motorové vozidlo bolo vydané manželkou obžalovaného zákonným spôsobom.

Zo zápisnice o vydaní veci na č.l. 263 krajský súd zhodne ako okresný súd mal preukázané, že 3. 2. 2014 o 3.30 hod. bola podľa § 89 ods. 1 Tr. por. vyzvaná L. M. na vydanie osobného motorového vozidla Audi A7 KE 701 IX a bola poučená podľa § 89 ods. 1 Tr. por. o povinnosti vec na vyzvanie vydať a po upozornení na možnosť odňatia veci, ako i na možnosť uloženia poriadkovej pokuty, vyzvaná osoba L. M. uviedla, že vec -osobné motorové vozidlo Audi A7 KE 701 IX s presným popisom jeho poškodenia, ako to vyplýva z č.l. 263, dobrovoľne vydala. Zároveň uviedla, že bola poučená o skutočnosti, že vydaná vec môže byť v trestnom konaní použitá ako dôkaz proti nej alebo osoby jej blízkej.

Tento procesný postup krajský súd v súlade s právnym názorom krajského prokurátora považuje za zákonný v súlade s ustanovením § 89 ods. 1 Tr. por. a krajský súd tak nezistil nezákonnosť postupu pri vydaní veci, konkrétne osobného motorového vozidla Audi A7.

Z týchto dôvodov preto neakceptoval krajský súd obhajobnú námietku, že osobné motorové vozidlo Audi A7 bolo vydané nezákonným spôsobom a preto nemožno k tomuto dôkazu podľa názoru obhajoby prihliadať.

Krajský súd ďalej poukazuje na podrobné zdôvodnenie miesta nálezu vozidla a spôsob a rozsah jeho poškodenia, ktoré je zadokumentované na č.l. 240 - 261, ako aj na znalecký posudok z odboru dopravy, ktorý vypracoval Ing. Z. S., PhD. Znalecký posudok, ako to zistil krajský súd, znalec vypracoval na základe záznamu dopravnej nehody, zápisnice o obhliadke miesta činu, plánu a náčrtu miesta dopravnej nehody, výpovedí svedkov, znaleckého posudku z odboru zdravotníctva.

Krajský súd zhodne ako okresný súd dospel k záveru, že znalecký posudok z odboru dopravy bol podaný zákonným spôsobom, pretože znalec vychádzal z objektívne zistených skutočností, ktoré krajský súd vyššie uviedol. Aj krajský súd si osvojuje závery znalca, že vozidlo, ktorým bola usmrtená chodkyňa prechádzajúca sa po priechode pre chodcov premávalo v strednom jazdnom pruhu v smere od ulice Štúrovej v čase 1,4 až 1,5 sekundy pred zrážkou rýchlosťou 70 - 75 km/hod. v mieste, kde je povolená maximálna rýchlosť 50 km/hod. a bolo vo vzdialenosti 26 - 29 metrov pred jej miestom.

Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že chodkyňa sa nachádzala na priechode pre chodcov vo vzdialenosti 3 až 3,5 m od pravého okraja vozovky, pričom vodič reagoval na jej pohyb intenzívnym brzdením a po prejdení 11 až 12 metrov došlo k zrážke auto s chodkyňou a v tom momente sa vozidlo pohybovalo rýchlosťou 55 - 60 km/hod. Znalec sa vyjadril, že vodič mohol zrážke zabrániť zastavením pred priechodom pre chodcov, ak by sa pohyboval rýchlosťou maximálne 46 km/hod.

Smrť poškodenej okresný súd mal v celom rozsahu preukázanú zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Vlasty Vyhnáľkovej, ktorá určila bezprostrednú príčinu smrti poškodenej Z. Z. pomliaždenie až potrhánie mozgu pri trieštivých zlomeninách kosti lebečnej klenby a spodiny. Tieto mnohopočetné poranenia, ktoré poškodená utrpela boli v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, pri ktorej bola zrazená poškodená z ľavej strany osobným motorovým vozidlom.

Na základe takto vykonaného dokazovania, ktoré okresný súd (ako to už krajský súd vyššie zdôraznil) vykonal, po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov, aj podľa názoru krajského súdu bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že bol to obžalovaný, ktorý viedol motorové vozidlo Audi a7, KE 701 IX, kde pri Obchodnom centre Galéria na riadne vyznačenom priechode pre chodcov, cez ktoré prechádzala poškodená, nedal jej prednosť, vozidlo nezastavil a v dôsledku nárazu vozidla poškodená utrpela zranenia, na následky ktorých zomrela.

Okresný súd právnu kvalifikáciu v bode 1/ a 2/ napadnutého rozsudku veľmi podrobne a zákonným spôsobom odôvodnil, pričom poukázal na objektívne znaky skutkovej znaky prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ako aj na subjektívnu stránku, keď obžalovaný konal vo forme vedomej nedbanlivosti podľa § 16 písm. a/ Tr. zák., ako aj na objektívnu a subjektívnu stránku prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák. Aj krajský súd s týmto právnym názorom sa stotožňuje v celom rozsahu a ani v tomto smere nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu. V podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu poukazuje na zákonné a správne zdôvodnené rozhodnutie o vine v napadnutom rozsudku na čl. 8 až 9.

Okresný súd v súlade so zákonom pri spáchanom prečine usmrtenia závažnejším spôsobom vyhodnotil závažnejší spôsob konania porušenie dôležitej povinnosti uloženej obžalovanému ako vodičovi s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 8/2009 o cestnej premávke, podľa ktorého je vodič povinný dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť. K tomu je potrebné podľa názoru krajského súdu dodať, že obžalovaný, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania a najmä zo znaleckého dokazovania z odboru dopravy, porušil aj ďalšiu dôležitú povinnosť vodiča motorového vozidla, keďže viedol motorové vozidlo nedovolenou a neprimeranou rýchlosťou v mieste, kde došlo k zrážke s poškodenou.

V súlade so zákonom je aj odôvodnenie viny skutku právne kvalifikovaného ako prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák., keďže obžalovaný neposkytol zranenej osobe potrebnú pomoc napriek tomu, že obžalovaný ako vodič, t. j. špeciálny subjekt v zmysle ustanovenia § 178 Tr. zák. tak mohol urobiť bez nebezpečenstva pre seba alebo iného. Aj v tomto smere krajský súd poukazuje na podrobné zdôvodnenie uznanej viny prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák. v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré si taktiež v celom rozsahu osvojuje.

Z týchto dôvodov preto krajský súd odvolanie obžalovaného do viny ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd po preskúmaní veci však dospel k záveru, že dôvodné je odvolanie prokurátora do trestu a to do jeho výmery tak, ako na to poukázal prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania. Pri svojich úvahách, keďže krajský súd vychádzal z týchto zistení zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol tak, že uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 a pol roka nepodmienečne, ako aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel vo výmere 9 rokov, vychádzal z týchto zistení :

Pri rozhodovaní o druhu a výmery trestu krajský súd vychádzal z ustanovenia § 34 nasl. Tr. zák., pričom prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Krajský súd zhodne ako okresný súd nezistil poľahčujúce okolnosti, zistil priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, t. j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov a s prihliadnutím na ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. za prevahy priťažujúcich okolností, aj krajský súd bol povinný zvýšiť hranicu trestnej sadzby pri najprísnejšom trestnom čine, pri zbiehajúcich sa trestných činoch podľa § 41 ods. 1 a to prečinu usmrtienia z dvoch rokov o jednu tretinu podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.

Krajský súd oproti okresnému súdu dospel k záveru a to v súlade s podaným odvolaním prokurátora, že uložený trest zo strany okresného súdu vo výmere uloženého nepodmienečného trestu, ako aj výšky trestu zákazu činnosti, bol mierny a bolo potrebné rozhodnúť v zmysle podaného odvolania zo strany prokurátora v neprospech obžalovaného.

Krajský súd tu najmä poukazuje na spôsob spáchania uznaných skutkov, ktoré boli právne posúdené ako prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák., keď obžalovaný ako vodič motorového vozidla viedol motorové vozidlo neprimeranou a nedovolenou rýchlosťou v mieste pri Obchodnom centre Galéria, kde je zvýšený počet osôb nachádzajúcich sa v tomto okolí a pri vedení motorového vozidla nedovolenou a neprimeranou rýchlosťou nezastavil pred priechodom pre chodcov a zrazil poškodenú, ktorá utrpela smrteľné poranenia.

Krajský súd ďalej pri svojich úvahách o uloženom treste odňatia slobody, ako aj treste zákazu činnosti, ktoré sám ukladal, prihliadal aj na osobu obžalovaného, ako vodiča motorového vozidla a za tým účelom podrobne vyhodnotil osobu obžalovaného ako vodiča motorového vozidla, keďže posudzované prečiny obžalovaný spáchal pri vedení motorového vozidla.

Z evidenčnej karty vodiča na č.l. 376 až 380 krajský súd mal preukázané, že obžalovaný je nedisciplinovaný vodič, pretože v evidenčnej karte má priestupky za porušenie rýchlosti jazdy, ako aj ďalšie povinnosti vodiča motorového vozidla. Tak konkrétne :

- 21. 7. 2013 - § 16 ods. 2 zák. č. 8/2009 - rýchlosť jazdy - pokuta 130 €
- 4. 5. 2013 - rýchlosť jazdy - pokuta 20 €
- 23. 1. 2013 - rýchlosť jazdy - pokuta 300 €
- 12. 10. 2012 - § 3 ods. 2 písm. b/ zák. č. 8/2009 - pokuta 60 €
- 6. 6. 2012 - rýchlosť jazdy - pokuta 40 €
- 2. 5. 2012 - rýchlosť jazdy - pokuta 150 €
- 11. 2. 2011 - rýchlosť jazdy - pokuta 30 €
- 7. 4. 2010 - rýchlosť jazdy - pokuta 10 €
- 7. 4. 2010 - rýchlosť jazdy - pokuta 50 €
- 6. 4. 2010 - rýchlosť jazdy - pokuta 40 €.

Po vyhodnotení týchto zistených skutočností k osobe obžalovaného zhodne ako to už uviedol okresný súd, aj krajský súd vyhodnotil osobu obžalovaného ako vodiča motorového vozidla, ktorý neustále porušuje pravidlá cestnej premávky, pričom uložené pokuty za rýchlosť svedčia, že obžalovaný ako vodič sa nesprával disciplinovane, čo vyústilo aj do jeho konkrétneho konania za uznané skutky. Ako vodič motorového vozidla viedol motorové vozidlo neprimeranou a nedovolenou rýchlosťou, pri ktorej nedal prednosť chodcoví na priechode pre chodcov. V tejto súvislosti krajský súd ďalej poukazuje aj na v minulosti uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 18 mesiacov, na základe

rozsudku 4T/84/2005 Okresného súdu Košice II podľa § 201 písm. d/ Tr. zák. č. 140/1960 Zb. Aj keď už uplynula dlhá doba od tohto odsúdenia, z vykonaného dokazovania na základe relevantných skutočností zistených z evidenčnej karty vodiča krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný ako vodič motorového vozidla neustále porušoval pravidlá v cestnej premávke kogentne určené Zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a túto skutočnosť bolo potrebné podľa názoru krajského súdu vyhodnocovať pri osobe obžalovaného v súvislosti s výškou uloženého trestu vo výmere 4 a pol roka nepodmienečne, ako aj v súvislosti s výškou uloženého trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 9 rokov.

Krajský súd dospel k záveru, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 a pol roka nepodmienečne v spojení s uloženým trestom zákazu činnosti vo výmere 9 rokov splní účel trestu v rámci generálnej, ako aj individuálnej prevencie a zabráni obžalovanému, aby sa v budúcnosti už nedopustil takého alebo podobného trestného činu spáchaného v doprave a viedol riadny život občana Slovenskej republiky.

Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody krajský súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Iné oprávnené osoby okrem obžalovaného a prokurátora, t. j. konkrétne poškodený odvolanie proti rozsudku nepodali, preto krajský súd zároveň rozhodol, že okrem výroku o treste, ktorý sám zrušil, napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok
nie je prípustný.